

ORDINIS IVRIDICI
 DECANVS
 GEORGIVS CHRISTIANVS
 GEBÄVER D.

AD VIRI GENEROSISSIMI
 ANDREAE RVDOLFI DE RAMDOHR

BREMENSIS
 SOLENNIA INAUGVRALIA
 INVITAT

SIMVL NONNVLLA
 DE
 REGIO APVD GERMANOS NOMINE
 AD TACITI GERMAN. CAP. VII.
 COMMENTATVR.

GOTTINGAE,
 PRELO GEORG. LVDOV. SCHVLZII, ACAD. A TYPIS.

THE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
OF THE
DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D. C.

REPORT OF THE
SPECIAL AGENT IN CHARGE

ON THE
MATTER OF THE
ALLEGED VIOLATION OF THE
ANTI-TRUST LAWS

BY
THE
UNITED STATES OF AMERICA

IN
Pursuance of the
Act of October 3, 1917,
Chapter 118, Section 1103,
entitled "An Act to
amend the Act of October 3,
1917, relating to the
Federal Bureau of Investigation,
and for other purposes."

Decanatu nostri Ordinis, post longam decem annorum intercapedinem, et interea temporis (magni operis in dias luminis auras, si fata sinent, extrudendi causa) bis declinatum illud munus, nunc fungenti, et ad jucundum Vtriusque Juris Candidatorum Honoribus praefandum officium redituro licebit, ut opinor, simul redire ad institutum in simili scriptura non una quondam usurpatum, antiquissima *Juris Germanici Vestigia* in aureolo c. CORNELII TACITI *de Situ Moribus et Populis Germaniae Libello* indagandi consecrandique, quod eo lubentius a me fit, quod probe meminerim, *Virum Generosissimum*, qui honestissimo Legitimatorum Honorum Ambitu viam hanc mihi omnium primus aperit, me, ut saepius hic loci institui, TACITI *Germaniam* viva voce interpretantem studiose audivisse. Ut autem Maronianus Damoetas a) voluit:

Ab Jove principium, Jovis omnia plena:

ita et mihi esto, licet non absque pedis metrici offensione,

Ab Rege principium: Regis sunt omnia plena, etiam in ultimis gentis nostrae antiquitatibus, & recte quidem. Quemadmodum enim Majores nostri per tot seculorum lapsum, ex quo ab Eois partibus in has migrarunt regiones, sincerum unius Dei, *Secreti illius, quod sola reverentia videbant*, b) cultum servarunt, ita quoque Regia iisdem Potestas ab origine gentis placuit, vera

a) Ecloga III. 6a.

b) TACIT. German. c. 9.

Dei unius imago. a) Sane, ut nostri CORNELII omnino πολιτικωτάτης verbis b) utar, cunctas nationes et urbes

POPV-

- a) Ita etiam sensit Serenissima Virago, ANNA MONTPENSE-
RIA, cujus commentarios dum animi causa iterum perlego,
nudius tertius incidi in locum, quem adscribere non piget:
*Il me semble que l'autorité d'un seul tient tant de la Divini-
té, que l'on devoit avec joye et respect s'y soumettre par son
propre choix, quand Dieu ne nous y auroit pas fait naître.
Pour moi je comprends fort bien, que, si j'étois née dans une
Republique, je serois toute propre à la révolter, quand même
ce ne seroit pas pour moi, tant j'estime la Monarchie. Mé-
moir. de Mademoiselle de Montpensier* Tôm. I. p. in. 152.
- b) Amalium Libro IV. c. 33. quo in loco haec verba sequuntur:
*delecta ex his et constituta reipublicae forma laudari facilius
quam evocare, vel si evenit, haud diuturna esse potest*, quibus
non possum non aliquam operam navare. In optima TACI-
TI editione a GRONOVII Trajecti Bat. hujus seculi Anno
vicesimo primo in forma, quam quartam vocant, edita haec
in notis leguntur: *Delecta ex his et temperata simul ex omnibus.*
Trium istarum formarum res publicas dari ipse modo diserte
dicebat: sed aliquam ex his delectam atque ita libratam, ut
omnium commoda complectatur, omnium evitet vitia, eam
vero reperiri valde negat, idque ex vero, quidquid alii contra
somniaient. Prius enim formandi essent alii homines (alii etiam
moribus) ex quibus ejusmodi republ. institueretur. Frein-
hemius. Sed unde huic Cl. Freinshemio in manum venit par-
ticipium *temperata*, quod nec ille nec quisquam in contextu
vidit, nec credi potest ab eo tantam licentiam usurpatam, ut
ita aut ipse scripserit, aut scribi debere alios admonere volue-
rit. Nihilominus, quod miror, videtur suspectum habuisse illud
constituta: cujus suspicionis ansam nescio qui capere potuerit
in tanto omnium silentio. Quod ego averfatus nunc profero
in illo unico, illo venerabili codice scribi *delecta ex iis et con-*
sciata

POPVLVS aut PRIMORES aut SINGVLI regunt, et sunt
unius cujusque ex his tribus formis certa et singularia
com-

sciata Reipublicae forma. Apparet quam prave hic irrepperit
illud *constituta*. Nam etiam hoc apparet, & satis manifeste,
scriptum fuisse ab Tacito *et concinnata reipublicae forma*.
Ceterum scias, lector, oportet hanc notam petitam esse ex
comparatione versionum, ubi describit Freinshemius Tacitum
velle *delectam et contemperatam simul ex omnibus*. Mirum
sane. Iac. Gronovius. Primum, quod in hac Cl. Viri nota desi-
dero, est, quod fontem, ex quo illam Freinshemianam notam
et plures alias hausit, non satis designarit. Extat autem omni-
no liber raro obviu: Io. Freinshemii *Specimen Paraphraseos*
Cornelianae primum C. Taciti Fragmentum, hoc est Tiberiani
Principatus quindecim annos compraeendens, et cum Versioni-
bis Linguarum quinque comparatum. Argentorati 1641. 8. In
hoc autem libro, quo GRONOVIVS diligenter est usus, fru-
stra quaesieris et genuinum TACITI textum, et notas eun-
dem emendantes. Ut prius ostendam, verba illa, quae par-
tim in textu dedi, partim in initio hujus notae posui, apud
FREINSHEMIUM παραφρασεως sic sonant: Omnes enim
nationes aut urbes vel democratia vel aristocratia vel monarchia
gubernantur: mixtam ex his et egregio judicio contemperatam
Reipublicae formam laudare quam constituere facilius est: aut
si maxime constitui possit, tamen vitio humanorum ingeniorum
ad vim et licentiam nimis proclivium, diu consilere non potest.
Ex hac itaque Paraphrasi, licet in ea quoque FREINSHEMIUS
voce *temperatam* usus sit, verba in fronte notae a GRONOVIO
inftar variantis lectionis posita: *Delecta ex his et temperata*
simul ex omnibus, depromi non potuerunt, nec imago ex nota,
quae in *Comparatione Versionum* Paraphrasi subjuncta sic se ha-
bet: „4. 33. 1. *Delecta ex his* Gal. I. (versio scilicet, quae
est ejusdem le Maître) „*La republique bien reglee et legiti-*
mement ordonnee de l'une de ces trois formes, quam Tacitus
„velit, delectam et contemperatam simul ex omnibus, nam
trium

commoda et praerogativae: vincere tamen Regiam Potestatem reliquas duas, vel hoc maxime arguit, quod Majores

„trium istarum formarum respublicas dari,, et cetera a GRONOVIO excerpta & a nobis supra repetita. Ex quo sane clarissime apparet, FREINSHEMIUM Gallum Interpretem, vero TACITI sensu allato, consutare voluisse, de emendando textu ne per somnium quidem cogitasse. Nihil adeo hic miri occurrit, nec suspectum habuit FREINSHEMIUS illud *constituta*, adeoque et de ansa suspicionis quaerere, foret frustraneum. Hac interea occasione GRONOVIVS ex venerabili codice assertit vocem *confciata*; et sane non caret aliqua suspicionis ansa vulgare *constituta*. Simples respublicae constituendae ordinandaeque sunt, compositae autem etiam coagmentandae laevigandaeque. Cum autem illud *confciata* manifestello vitiosum sit, GRONOVIVS, ut vidimus, inde effingit: *conciunata*, ego malim: *exasciata*. Facilior fuit librarii lapsus in voce insolente, et illa formae externae affinitas in literis *c* et *e*, in *o* et *x*, in *n* et *a* facile persuadebit. Atque ita haberemus locum alterum illi PLAVTI in *Afinar. Act. II. Sc. II. v. 92* consimilem. Exasciata reipublicae forma est omnibus numeris perfecta, ut eximius FREINSHEMIUS recte vidit, omnium complectens communoda, omnium evitans vitia, ilaevia cuncta ac polita ostendens. Falli enim mihi videntur Plautini Interpretes, qui negotium inceptum, rude adhuc, et quod perpoliri possit, in isto loco intelligunt. Erroris sors in eo est, quod crediderint, *opus* illud, quod *exasciatum* dicitur, esse ipsam Mercatoris Afinarii emunctionem, quae nondum erat perpetrata, cum potius sit: a Libano emungendi hominem rite captum consilium, quod jam erat in liquido expolitumque. Animadvertamus ad illa Leonidae, qui non eo animo, ut deciperet, sed ut facetum se faceret, commodum se Sauream, Demaeneti Atriensem, dixerat:

Qui.

jores Nostri in summo licet libertatis studio, eam tamen
sint amplexi et ad seros posteros transmiserint. De hac
re nos edocet TACITVS *Germaniae c. VII.*

REGES EX NOBILITATE SUMVNT

locus tam foecundus, ut quot ille verbis constat, totidem
pene IurisPublici antiquissimi Vestigia nobis prodat. Primum
est lex vetustissima: *Regia in qualibet gente Potestas esto.*
Regem appellamus *den König*; de qua voce, more mihi
familiari, plura ipse dicerem, nisi Vir celeberrimus, mi-
hique a tot annis amicissimus, IO. GEORGIUS WACHTE-
RVS in suo *Glossario Germanico* mihi otium fecisset, cujus
tamen loci potissima vel ideo adscribam, quod eadem
annotatiunculis nonnullis meis locupletari posse confi-
dam. Ita autem Vir doctissimus, „König, inquit, vox
„antiquissima et in monumentis veterum (si Codicem Ar-
„gentum excipias) a) ubique obvia, quae Anglo-Saxo-
„nibus

Quid nunc consilii caprandum censes? dic!

ad quae Libanus astutior:

hem! istud ago,

*Quomodo argentum intervortam et adventorem et Saurcam;
Iam hoc opus est exasciatum.*

Et in sequentibus:

*Nunc tu abi ad forum, adque herum, et narra haec ut
acturi sumus.*

Non potest profecto hic praepositionis ex alia vis esse quam
in elaboratur, expolitur, excogitatur, et similibus, ubi perfe-
ctionem notat, et in operibus faciundis politurae opera est ul-
tima, et ita quoque sensisse video Ictum doctissimum IAC.
GUTHRIUM de Iure Manium L. II. c. XXVIII. pag. Ed.
Lipsi. 368.

a) Nempe Gothis aliud nomen fuit, quo Regem denotarunt,
Thiur.

„nibus effertur *cyng*, *cynig*, *cyning*, Francis & Alamannis
 „*kuning*, *chuning*, Anglis *king*, Belgis *koning*, Svecis *konung*,
 „Danis *konning*, Islandis *kongur*. — De Titulo Regio in-
 „tegrum commentarium edidit OTTHO SPERLINGIVS a), vir
 „prolixa eruditione insignis, cujus haec fere summa est :
 „hunc titulum Regibus percarum, primum in Dania na-
 „tum esse, auctore et inventore Riko Rege Daniae poten-
 „tissimo circa A. C. 258. hunc Regem pristinum Regum
 „titulum *Drotter* mutasse in *Konning* b) : qui cum solus
 „tanto fastigio dignus videretur, postea omnibus Saxo-
 „num

Thiudans, et quo usus fuit INTERPRES GOTHICVS Matth.
 XXVII. v. 11. et Marci XV. 2. *thu is Thiudans Iudae*, tu es
 Rex Iudaeorum? Marci VI. v. 14. *Jah gabausja Thiudans*
Herodes, Et audivit Rex Herodes, Luc. XIX. 38. *Thiutida*,
sa quimanda thiudans in namin savins, Benedictus, qui venit
 Rex in nomine Domini, Jo. XVIII. 37. *Annub thiudans is*
thu, Tamen Rex es tu? in quibus locis omnibus atque singu-
 lis ANGLO-SAXO THOMAS MARESCALLI habet :
cyning vel *cyninc*, et ISLANDVS GEORG. STIER-
 NIELMI *kongr* vel *konung*.

- a) Libri Titulus est: *De summe regio nomine et titulo Septentrionalibus et Germanis omnibus et aliis usitato konning et eius apud Danos origine ejusque potestate et majestate Commentarius OTTHONIS SPERLINGII V. I. D. Consiliarii Regii Profess. P. et Collegae Societatis perillustri Anglicanae. Havniae 1707. 4.*
- b) Sed bono huic Riko in hoc simul elaborandum erat, ut inveniretur modus, qui tantae majestatis nomen non vilesceret, et in *Siekonger* et *Herkonger*, piratarum latronumque duces pag. 41. apud SPERLINGIUM, in *Staadder Konger* reges mendicantium & *Halskonger* dimidiatos Regulos pag. 53. in *Vnderkonger* et *Skattekonger* subjectos tributariosque pag. 66. non degeneraret.

„num et Francorum Regibus placuerit. — — Quid Danis
 „significet, passim explicat et praecipue §. 86: *Konning*
 „*Danorum a potestate petium et scientia a) nomen est, nam*
 „*utrumque complectitur vox können posse, ex qua konning*
 „*deductum nomen est; tam enim vires animi quam cor-*
 „*poris et imperit, decus formae, majestas legum, po-*
 „*TESTATIS INFINITA, et quae in rebus humanis summa*
 „*sunt, in hac voce latent. - - Sed idea infinitae potestatis,*
 „*quam Auctor noster ex ingenio Septentrionalium cum ti-*
 „*tulo regio connectit, in ipso vocis semine non est com-*
 „*prehensa, sed mere accessoria et minime nativa. Sic a*
 „*posse fit potestas major vel minor, unde Italici il podesta,*
 „*quod a summo culmine longe abest b). Sic a können fit*
 „*kunst, ars et scientia, utraque limitata. Eadem ratione*
 „*prisci Reges appellari poterant cuninge a potestate, etiamsi*
 „*populus non omnem potestatem in eos contulisset. Et*
 „*tales*

a) Ita dudum IOANNES MINSHAEVS in suo *Ductore in Lin-*
guas p. 402. *King a können* i. scire, quod Rex vera scientia im-
 butus esse debeat, et STEPHANVS SKINNERVS in *Etymo-*
logico: *King* ab A. S. *Cennan, Cennan, Cunnan*, Teut. *können*,
 scire, quasi dicas, qui res ad salutem publicam spectantes accu-
 rate novit, qui reipublicae consulit, sapientia populi vel pru-
 dentia. Sed ita Regnum non nisi prudentissimo sapientissi-
 moque esset deferendum, quod uti difficillimae indaginis, ita
 decisionis fere impossibilis res foret; Sed et Consilarii Princi-
 pum plurimum ea facultate pollent, ideo autem nemo eos to-
 tidem Reges dixerit. Ceterum *re scire* esse *reō posse* spe-
 ciem, nemo negaverit, cum quotidie dicamus: *er kan latein,*
er kan tanzen, er kan singen, latinam linguam, saltare, canere
 novit.

b) Vide, si lubet, quae scripsi in *Dissertat. II. de Patria Potestate*
 C. I. §. 1.

„tales Reges (quales Germaniae et Galliae antiquae fuisse
 „aliunde constat) veri nominis Reges fuisse et etiamnum
 „esse, nemo negare potest, nisi natura servus a). -- --
 „Quae ante aliquot annos in *Spec. Gloss. Germ.* dixi, et nunc
 „minus placent, non repetam, sed quae cura posterior
 „mihi suggestit in medium proponam, libera statuendi fa-
 „cultate cuius relicta b). Celtica Lingua *cun* est do ni-
 nus,

a) Ita et mihi videtur, et persuasissimum habeo, si Fridericus III.
 vi pactorum conventorum fere precarius Daniae Rex, mira re-
 rum circumversione in Regem infinitae potestatis non evasisset,
 istum librum nec scriptum fuisse, nec ejus Nepoti, Friderico
 IV. Regi, unquam fuisse oblatum. Solum SPERLINGIVS
 noster Regni Svecici Proceribus plane non persuasit, ut post
 fata Caroli XII. Reginam Regemve indolis a se efflatae in al-
 tero illo Septentrionis folio reponere maluerint.

b) Modeste, et ut harum literarum amatores decet; in meris e-
 nim verisimilibus versatur, quae cum firmo non nitantur ta-
 lo, sed fluctuant, cuius libere et adoptasse et abdicasse licet.
 In isto specimine vocem *König* vir acutissimus deduxerat a
kun, cymne, chunne, kuane, quod in omnibus Veterum diale-
 ctis *genus* significat, et, a Genere Regii praestantia indeque
 nata reverentia Reges duxisse nomen, putarat. Simile quid
 in mentem venit GVTMVND ANDREAE in *Lexico Islandico*,
 ubi *Konungr*, per Syncopen *kongr*, idem esse ac *korn-
 ungr, generosam juvenem*, existimat. Nec omisit WACHTE-
 RVS locum, quem tracto: *Reges ex nobilitate sumunt*, non
 leve pondus primae conjecturae addentem. Recte tamen mea
 sententia mutavit suam. Veteri prolapia esse ortum, splendi-
 dum est, neutiquam regium. Reliquis omnibus factum esse
 superiorem, iisque adeo vel dominari vel imperare posse, hoc
 demum Regem efficit. Quare Etymon, quod in ipsam rei
 essentiam sese penetrat, et fundamenti loco habet id, quod
 nec

„nus, teste BOXHORN in Lexic. Antiquit. Brit. a)
 „Quod si derivetur a *können* posse (cujus tanta est antiqui-
 „tas, ut etiam Hebraeis *kun* sit posse et *ken* potens b). Si-
 „gni-

nec abesse potest, alteri merito praeferimus, quod in acciden-
 ti haeret, et qualitati innititur, quae, licet absit, regis ideam
 non evertit. Ceterum addiderim, utrumque fontem et *könn-*
nen, posse, & *kunne*, non *genus* tantum, sed & *sexum* et *con-*
jugem denotantem arcta affinitate jungi, cum potentiae species
 sit posse generare, et, quibus ea facultas negata est, vulgo di-
 cantur habeanturque impotentes.

a) Ipse BOXHORNIVS inscripsit opusculum: *Antiquae Linguae*
Britannicae Lexicon Britannico-Latinum, alii postumo: *Ori-*
ginum Gallicarum Libro, subjunctum, et Amstelodami 1654. 4.
 editum. Voces sunt Cambricae. Nostro Cum Britanni Are-
 morici hodie non utuntur, quibus *dominus* dicitur *Autrou*. Vi-
 de GREGORII DE WESTRENNEN *Dictionaire Francois-*
Celtique voce: *Seigneur*.

b) In hoc autem Viro doctissimo cum amicis harum literarum
 peritissimis, quos ego hujus linguae inscientior consului, non
 convenit. Quamvis enim Hebraea sint omnino vocabula et
 verbum *קָנָה* et nomen *קָנָה* illud tamen *aptandi*, *stabilendi*, et
confirmandi significatum habet, hoc *rectum* et *firmum* denotat,
 quod alta recto situ collocata sua veluti mole firmentur, incli-
 nata ruinam portendant. Multum autem inter *firmum* et *po-*
tens interest. Illud sua se sustinens quiete externos insultus
 excipit et spernit: Hoc ad quemcunque motum primum vi,
 ad efficiendum, quod vult, se instructum esse novit, aut sal-
 tem sperat. In aliis Linguis vestigia vocis primigeniae super-
 esse videntur. Graeci habent *κονεῖν* et *κονιζεσθαι*. HESY-
 CHIVS: *κόνει, σπένδει, τέλει, κονεῖν, ἐπείγειν, ἀιδάμεναι*,
 ΕΝΕΠΕΙΝ. Rursus: *κονίαι, ἀνύσαι*, atque iterum: *κο-*
νίσαι, ἀγανίσασθαι. Et SVIDAS, *κόνισαι, γυμνάδιτι κα-*
κονιέσθαι τὸ γυμνάζεσθαι. et paulo post: *κονῶ τὸ ἀγανίσ-*

„gnificabit eum, qui aliquid habet in facultatibus, domum,
 „praedium, famulitium &c. Hic mihi primus vocis si-
 „gnificatus, quem postea ad Reges et Principes translatus
 „reor, cum, quod reip. sicut dominus familiae praeessent,
 „et jus haberent jubendi, quamvis a populo restrictum,
 „tum, quod nominis menturam excellentiori quodam modo
 „implerent. Nam quae singuli dominio, rex possidet imperio.
 „Inde Tartaris *chan* rex, imperator *a*), idemque America-
 nis

Latinis est *canari*, cum qua voce illa nostra Germanica *kün* pro-
 xima cognatione est conjuncta. Audax est, qui ipso periculi
 metu id, quod *conatur*, se conficere *posse* confidit.

- a) Agnovit et illustris LEIBNITIVS in nostra voce vestigium
 linguae primigeniae, dum in *Miscellaneorum Berolinensium*
Tomo I. p. 3. ita scripsit: *Talis vox* (quae nempe ab Oceano
 Britannico ad usque Iapanicum protendatur) *quoniam est kan*
de potente, proceri, rege. Nam kan, können, posse significat:
king, konig, Regem: at Chaganus, Can, Sarmatis, Hunnis,
Perfis, Turcis, Tartaris, Arabibus Principem usque ad Sinas.
Et sane in pronunciatione literae K initialis vim quandam non
mediocrem exercere, prorumpente per obstaculum spiritu, ipsi
sentimus. Quoties igitur vox eadem aut non nihil transfor-
mata Britonibus, Germanis, Latinis, Graecis, Sarmatis, Fin-
nis, Tartaris, Arabibus, communis reperitur, (quod non adeo
rarum est) vestigium praebet linguae antiquae communis. Iam
ante hos viginti annos in Dissertationibus meis Anthologicis p.
230. professus sum, me credere, primigeniis vocibus natura-
lem quandam inesse vim et potestatem. Cum LEIBNITIO
itaque sentio, in litera initiali nifum prorumpentis spiritus
agnoscente: neque tamen negligenda erat litera ultima, forti-
linguae ad palatum allisu nifus illius vim agentis in rem obje-
ctam aperte indicans. Leibnitiano loco juugi meretur paral-
lelus doctissimi Peregrinatoris, Equitis CHARDINI, in ejus
Itin-

„nis con teste SPERLINGIO, §. 152. a) Primos Saxones, quam-

Itinerario, Tomo III. p. m. 301. haec leguntur: Les Gouverneurs de Province s'appellent Caans, ou Khans (car on l'écrit de deux façons) mot dérivé du terme, qui signifie Force, Puissance, et qui est le titre ancien des Souverains de l'Asie Majeure. On peut voir dans Quinte Curce, Livre neuvième, deux Rois des Indes, qui portoient ce titre, Porti-Can et Musi-Can, mettant le titre non pas devant le nom, selon la pratique de notre Occident, mais après le nom, justement comme on fait aujourd'hui dans tout l'Orient. Les Souverains de toute cette vaste étendue de terre, qui est depuis la Mer Caspienne jusqu'à la muraille de la Chine, portent aussi ce titre de Can. On dit le Caczan, ou le Grand-Caan, qui est l'Empereur de la Tartarie Australe; le Caan de Balke, de Samarcande, de Bochora, qui sont les Tartares Ynzbecs. On dit aussi les Caans des Hordes Tartares, qui sont ces Tartares voisins de Pologne. Les Caans ont toute autorité dans leur Province. Il y sont come de petits Rois etc. Locus CVRTII est alleg. Libri IX. cap. VIII. ubi tamen nonnullae editiones non Porti-canum, quod tamen et DIODORVS SECVLVS et STRABO agnoscunt, sed cum Arriano Oxy-canum exhibent, (vid. FREINSHEMII Notam,) discrimine nostras rationes nihil turbante.

- a) Acutius videt noster WACHTERVS, quam ut credam, haec adoptaturum fuisse, si ei aut libuisset, aut licuisset, fontem asserentorum Sperlingianorum inspicere. Splendide equidem sonant illa in hunc modum allegato loco. "Et vera esse, quae dixi de Americanis, traditiones eorum, quas Hispani scriptores consignarunt, quoniam ipsi literarum monumentis carent, ostendunt; Sic enim in additamentis ad Benzoni's Historiam novi orbis l. 3. c. 20. p. m. 71. legimus, nimirum insignem quendam virum, (CON ipsi vocant,) a septentrione quondam in eas terras venisse etc. cum priscos earum terrarum homines et foeminas creasse, a quibus illis herbas et fructus sylve-

„quamvis Regum diu intolerantes, a) Regem appellasse cyn
patet

„*sylvestres sustinendae vitae dedisse* etc. Primum, quae Peruvia-
„ni norunt de se dicere (nam de illis loquuntur) ex Septen-
„trione deduxerunt; quasi illinc populi passim migrarint, qui
„terras eorum primi coluerint. Hanc originem septentriona-
„lem etiam ipsa vox KON nos docet, quo Principem summum
„appellarunt, eumque Deum fecerunt: nihil enim est aliud,
„quam nostrum *Kong* vel *Kongr*, ut quantus nominis illius ho-
„nor fuerit, quanta majestas a priscis seculis etiam in ultimis
„terrarum, hinc discere liceat.” Sed nunc et audiamus *VRBA-*
„*NI CALVETONIS*’, Latini *BENZONIS* Itali Interpretis,
(is enim et additamentorum illorum auctor est) ex nescio quibus
Hispanis scriptoribus compilatas fabulas omnem fidem istis
Sperlingianis inventis detrahentes. Ita autem p. m. 401. et
402. ille locus se habet: “Quum nullam certam ex scripturis
„nullis aut literarum monumentis, creationis mundi aut diluvii
„notitiam habeant: quod a Patribus traditum per manus ha-
„bent, memoria retineant. Nimirum *infignem* quendam *ti-*
„*rum* (Con ipsi vocant) a Septentrione quondam in eas terras
„*venisse* mira pedum pernitate, et nullis ossium futuris aut
„nervorum vinculis compacto corpore, qui solo nutu montes
„in plana subidere cogens, et profunda vallium complanans,
„viam sibi per invia faceret. Eum porro *priscos* earum terra-
„rum homines et feminas creasse: atque illis herbas et fructus
„*sylvestres sustinendae vitae dedisse*. Mox ab Indis plana in-
„colentibus offensum, terras antea fertiles in arenas steriles
„vertisse, atque inhibuisse pluvias. Ex eo nihil aut raro apud
„eos pluisset. Misericordia tamen motum, ne squalida siccita-
„tate regio animantia respueret, fontes aperuisse et fluvios,
„quos accolae gigantes rivis carperent. Hunc quondam, quum
„Solis et Lunae filium ferrent, pro summo numine adorabant.
„Donec ab Austro successit alter, *Pachacama* nomine (id Crea-
„torem apud eos sonat) Sole et ipse ac Luna ortus, priore lon-
„ge

„patet ex compositis *cynedom*, *cynerie*, regnum, *cynelic*, re-
 „gius, *cynebor*, compenlatio ob regem occitum. Eadem
 „dialecto *cyne* est regius, *cynebend* diadema, *cynegird* ice-
 „ptrum etc. Ex his simplicissimis et peripicuis initiis no-
 va

„ge potentior. Cujus adventu *Con* disparnisse: istum autem
 „creatos a priore illo mortales in aves, cercopithecus, ursos,
 „leones, psittacos, et alias velucres mutasse, atque Indorum,
 „qui nunc eas terras obtinent, majores creasse: illosque terrae
 „atque arborum culturam docuisse. Quis quaeſo in his naeniis
 vel micam historicae veritatis quaeret, praeter unum SPER-
 LINGIVM, cui, et ingenio et eruditione valenti, immodera-
 tus Patriae amor omnes verisimilitudinis fines tot in locis mi-
 grare persuasit. O! indignam Danico nomine, veris laudi-
 bus sat conspicuo, gentilitatem, (duxisse enim Conum po-
 pulum e Septentrione vult SPERLINGIVS, quamvis Indi
 Conum e Septentrione venientem populum creasse dixerint)cujus
 nunc posterius inter cercopithecus et psittacos quaerendi forent.
 Si Conus ille fuit Norri nrorum Islandorumve migrantium
 ductor, quid vetat credere, Pachacarnam, Coni sociis huma-
 nam formam eripientem, fuisse Hottentottorum migrantium
 Regulum aut Capitaneum, eodem scilicet argumentandi ponde-
 re, quod hi Austro, ut illi glaciali Urſae, sunt patria proximi.
 Forte etiam Critico istius gentis non foret difficile, nomen re-
 gium, quod teste KOEHLIO nostro in *Itinerario suo* pag. 401.
 Hottentottis est *Kouqui*, in ipſo vocis Pacacama meditullio
 invenire. Sed Calvetoniana legiſſe est Sperlingiana refutaſſe.

- a) Mihi verius videtur, Saxones Regum dudum et ab origine
 Gentis fuiſſe tolerantes, nempe quales ferre poterat innata
 genti libertas. Suadent idem, cum nomina Anglo-Saxonica,
 quae hic leguntur, tum ipſa Heptarchia in Britannicis Regio-
 nibus condita. Regum Regem, Romanum Imperatorem, Domi-
 num externum, Debellatorem suum, ad Christi Sacra et Fran-
 cium Iugum vocantem tolerare volebant, et eo respexit do-
 ctissimus WACHTERVS,

„va flexio orta est, obstetricante litera N, quae naturali nilu
 „attractit G. Inde est, quod dominus paulatim dici coepit
 „cung, et rex cyng. Utrumque hodie perennat in dialectis.
 „Lettica Lingua *kung* est dominus a), Anglis, *king* rex.”
 Et haec ex WACHTERO, quibus eo lubentius accedo,
 quod et alii Viri doctissimi in eandem sententiam ivisse vi-
 deam. Ita dudum FRANCISCUS IVNIUS in *Etymolo-*
gico Anglicano, ante paucos annos ab EDUARDO LYE Oxo-
 nii edito, voce: Cing: *Theotiscis juxta receptam pluribus*
opinionem Rex dictus est cuning a cunnan posse. Etiam
 STEPHANUS SKINNERUS in *Etymolog. Linguae Angli-*
anae voce: King: *vel ab A. S. Cennam - - Scire - -*
vel potius ab Angl. Can. Belg. können, Teut. können, posse.
 Denique et laudatissimus FRISCHIVS in Opere quantivis
 pretii, *dem Teutsch-Lateinischem Wörterbuche Tom. I. p.*
536. col. b. suo assensu nostrae sententiae non leve addit pon-
 dus, et nescio quos dissentientes non absque indignatione
 refutat. Ad ipsam Regiam Germanorum Potestatem acce-
 dere erat animus, sed plura, quam initio rebar, de *Nomine*
vernaculo dicenda fuerunt, ut, quae supersunt, alii occasione
 jam imminenti sint servanda, redeundumque mihi sit ad
 Eum, qui huic commentationi primam dedit ansam. Est
 ille

a) De Lithuanis habeo auctoritatem IOANN. ARNOLDI VON BRAND
 Icti Duisburgens. qui in *Itinerario* p. 109. *Freundliche Zure-*
dungen der Litthauer seyn in gemein diese: Mano mielarsus
 Kunigenly: *mein liebster Herrchen. Kunings Herr. Künige.*
Frank.

VIR GENEROSISSIMVS
DN. ANDREAS RVDOLFFVS
DE RAMDOHR
BREMENSIS

qui Generis Splendori quam a teneris eruditionis decus ad-
jungere laudatissimo ardore fuerit annisus, ex iis, quae
ipse de se ex vero, breviter licet et modeste, conscripsit,
fatis constabit:

Natus Stadae d. IIII. Mart. c1700ccxxII. hos parentum primo
loco pia mente, memorque colo: avum patrum ALBERTVM AN-
DREAM, de RAMDOHR, Augustissimo Magnae Britanniae Regi
Georgio I quondam a Sanctioribus Camerae Consiliis, Reginis-
Stadenfis Moderatorem: avum maternum Generosum THIESSIVM,
qui Duci Georgio Guiljelmo Luneburgico Serenissimas suae stirpis ultimo,
a Sanctioribus Camerae Consiliis fuit: patrem CHRISTIANVM LV-
DOVICVM, qui praefecturam Abldensem olim moderatus est: ma-
trem DOROTHEAM CAROLINAM, cui hoc loco summum grati
animi monumentum publice exstare volo. Post obitum patris enim
ita nec sibi, nec mihi defuit, ut jam, antequam Lyceo Iffeldensi no-
men darem, provida sua cura, privatissimis institutionibus, operae
veicrandi BREMERI, Scholae Hannoveranae Rectoris, tempora
mea primis Aristotelicas philosophiae elementis, et optimis auctoribus
perlustrandis transmitterentur. Subjuncta fuere et huic tenellas se-
re aetati collegia disputatoria, historiae philosophicae initia, eaque,
quae ad Logicam, Metaphysicam, et Ethicam recentiorum philoso-
phorum pertinere videntur. Et ne sacri novi foederis idiomatis co-
pia deesset, hujus rei ratio mature habita. Comicos veteres nosse
ex BREMERI praeceptis semper juvabis. Nec semere praetercun-
dus doctus ille Lactantii interpres, qui commentationibus suis pa-
tristicae eruditionis hanc semendam partem mihi patefecit: mini-
rum

sum BUNEMANNUM omnes res litterarias amatores norunt. Ita praeparatus accinctusque Ilfeldam profectus sum, ubi praeter ceteros non tam praecipuam, quam amicum inter multos propmodum singularem IOACHIMUM SCHMIDUM, (meum hunc Virum voco,) paedagogii Hskenstis Rectorem mihi paravi. Qualis Vir! Talis mihi profectus fuit, qualem praedicat Cornutus suum Sat. V. Persius, si, quae humanissimus Vir in comoda mea ad Graecas Romanasque antiquitates docenda consulit, spectes. Delatus tandem in Georgiam Augustam hac sorte mihi beatus videor, quod ad GEBAVERI, Viri, a quo docti discere possint, quique humanioris Iurisprudentiae tum promus condus, tum princeps vindex inter omnes habetur, interiori juris tractandi rationem studia mea adcommodata fuerint. Successit docta opera tum in Iuris tum Historiarum partibus, Virorum multis nominibus mihi venerandorum Illustr. AYKERI, BOEHMERI, KOEHLERI, et CLAPROTHII, cui in pragmatica juris arte id, quod in exercitium deductum est, quantumcumque id demum sit, debet. Neque ea praetermittenda putavi, quibus Geometriae, sublimioris Physicae, solidioris Metaphysicae, et ejus Logicae, quae inutilibus quaestionibus neque turbatur neque inutilis fere evadit, vera, et mascula comparatur scientia. Quo in argumento neque majorem, neque faciliorem inveni celeberrimo et vere Magno SEGNERO nostro. Hic enim ita me excepit, ut quum vidisset propensum erga hoc scientiarum genus animum, in Iurisprudentiam, et abstrictiorem philosophiam quasi divisum, bivio fere se aedesque suas hae ratione mihi commoda veris, ut in ejus consilio, et cum Ipso habitant, seposita ad hoc bivio Iurisprudentia, totum Illustri SEGNERO praecunte, solidioris tum veterum, tum recentiorum philosophorum doctrinae me emanciparem. Neque hoc absotus tempore studiorum meorum commotis desuis celeberrimus SEGNERVS, consabulationibus suis suavando ea, quae dubiis impedita talem opem desiderare videbantur. His peractis maxime spectabilis h. c. Decano Facultatis Iuridicae petitionem summorum in utroque jure honorum consequendorum, quae deest observantia, exposui.

Expo-

Exposuit omnino Ordini nostro vota sua, pulcro instituto ex animo applaudenti, sed et spes nostras, cum interpretando Iuris utriusque textus, tum ad quaesita Collegarum et mea promte et docte respondendo, uberrime implevit. Nihil itaque superest, quam ut futura XIII. Mensis Octobris die Lectione cursoria *Legem VII. D. de Dolo malo* interpretetur, et Dissertationem Inauguralem *de Toto Iure per partialem usum servato, quo Vsfucapio libertatis et Individua servitutum causa illustrantur*, sine Praefide publice defendat, quo facto decreti Honores praescitu et assensu SPLENDIDISSIMI ACADEMIAE CANCELLARII Generosissimo Candidato a me ex merito conferentur. Istam Panegyrim ut MAGNIFICVS PRORECTOR, CVM SENATV, ILLUSTRISSIMI COMITES, ILLUSTRES GENEROSISSIMI NOBILISSIMIQUE CIVBS, HOSPITES, COMMILITONES sua Praesentia illustrare exornareque non dedignentur, est, quod quam diligentissime et quam officiosissime rogo. P. P. Göttingae XII. Octobr. die clolcccLIII.

